

== Brije trikrat na mesec. ==

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivca dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, Št. Petru in Pragerskem po 6 novč.

Odmevi.

(Poje Devotjub).

16.

En' »maselček cvička«,
 V pondeljek za ptička
 Pijanga je — zdravo.
 Še v torek — za glavo.
 A v sredo — »terana«. —
 »Četrtek — taljana«. —
 In v petek — »rebulo«,
 S fižolom — »čebulo«.
 V soboto — »rižanca«,
 V nedeljo — »šampanca«! —
 Poskušam navadno,
 Saj enkrat — »paradno«
 V gostilni, — diplomo
 Dobim; — še ga bomo!

17.

Minulo dva meseca
 Je komaj — kar »skočil«
 Sem v »žakelj« britkosti
 Ker sem se — poročil. —
 Da »pridigo« — žene —
 Spet enkrat pozabim:
 V gostilni za vince, —
 Vse »dnarce« — porabim!

18.

Če ta »stara« me pretepa, —
 Proč od mize ne grem z »lepa«. —
 Kedar ona s prstom vdari,
 Glavi pjanca, — to ni mari.
 Če pa z metljo kdaj zapleše,
 Se pred nosom ogenj »kreše«,
 Dok ne zbijem vse posode;
 Mirna koč »ovčica« — góde.

19.

Urca kaže polnoči.
 Meni se mokré oči! —
 Alj za usta — dobro znam —
 Kje so? — vem še čisto sam;
 Da ne zlijem ga za »vrač«,
 Te ne grem še — v slamo — spat.

20.

Kedar umrl bom
 Rabil »gospoda!«
 Dajte na grobček mi:
 Polna dva soda l —

Z vinčkom bom skupaj spal,
 Luči ne rabim; —
 V grobu pel, — drugim djal:
 »Pit' ga ne zabim!«

„Tega ne bo nikoli!“

Besede grofa Goesa v Kojškem 18. julija 1899.

Gospod namestnik! Vi ste na Svojem zadnjem potovanju po Goriškem prišel tudi v Brda, ovo krasno pokrajno, ki neposredno meji ob Italijo. Videli ste na lastne oči, da v Brdih ni niti sledu laške krvi in čudili ste se morda kako more to biti, da po vsej Istri se Lahji urivajo v slovensko in hrvatsko zemljo, da v tržaški okolici so se manj ali več zapredli že po vseh vaseh a v slovenskih Brdah, na meji »srečne Italije«, ni še nobenega Italijana. In sredi Brd, v Kojškem, ste na županovo pravično željo, da Slovenci hočemo

biti enakopravni z Italijani, izrekli: „**Tega ne bo nikoli!**“. Dobro, mi si Vaše besede zapišemo v sree in s kredo na hišna vrata. Zakaj? Zato da se bomo spominjali na nje vsakikrat, ko se bo goriškim Slovencem godila krivica na dobro našim sosedom Italijanom.

Sicer pa, gospod grof, odkrito Vam povemo, da nas niso Vaše besede bogve kako prestrašile, kajti mi Primorci smo že poučeni, da nimamo ničesar pričakovati dokler bo namestnikom — grof Goëss!

Sicer pa, gospod, dovolite nam še eno besedo, na Vas apodiktčni izrek. Vi ste rekli: **tega ne bo nikoli**. Potem pa nam ne smete zameriti ako bomo vračali z enako mero; dokler nam Italijani ne dajo garancije da izpolnijo opravičene zahteve goriških Slovencev. **Tudi mi ne bomo silili naših poslancev v deželni zbor, če bi nas tudi sam tržaški namestnik k tem prigovarjal: tega ne bo nikoli!**

Goriški Slovenci smo že toliko zavedni da nas Italijani ne zvajajo več na led, naj jim tudi vlada ali kedo drugi gre na roko: **tega ne bo nikoli**.

Gospod namestnik! Vi in morda še kedo drugi upate, da na razvalinah goriškega nepotrebnege in gotovo od drugod zanešenega strankarskega razpora, posadite Vam ugodne kandidate: **zavedni goriški Slovenci, kar jih biva ob Soči, Ipavi, in ob Laški meji porekó ako so res zavedni možje: tega ne bo nikoli!**

Bric.

Jezična Polonca.

Marperk julija, 1899.

Drag' Briv'e!

Kar sem zadnjič firhtala, se je res zgodilo: ajnpren se je prismočil! Ker so pa gnadjiva frava tako ušafan', da imajo dober nos, so začeli močno šimfat' gor na mene, k' sem reva ajnpren prismočila takrat, k' sem Teb', drag' Briv'e, pisala, kar pa gnadjiva frava ne vedo, pa tud' nečem da b' vedli. Ferštetef zih, da men' auch ni b'lo prav, pa kaj sem tla: kar je, to je! Še clo gnadjivi Her so tko neben baj prek frav' bemerkal, da sem jaz lahko slišala: »Lauter tumhajten špilen!« kar je blo gvišno zavolj Franceljna bolje. Ker so gnadjiva frava se drug dan zmeraj fort naprej šimfala, da sem mislila, da me bojo gin rihtal in ker moj'ga šoceljna Franceljna že par dnij ni b'lo nič k meni — morbit' zavolj gnadjive frave, ker tko tum moj Francelj ni, če je prav gmajnar in šarženšolo ne hodi, da ne bi vedel, kam gnadjiva frava eilajo, — sem pa kar sama kindigala z bemerkengo, če se enkrat ajnpren prismoči, ne pojdejo heršoften fehtat: če čjo, naj mi za tisti ajnpren abeigajo, da bo mir. No, to se ni zgodilo, še dober cajgues so m' v »dienstpotepuh« dal — v tem jih moram poškatlat' ali pohvalit' — da so b'li z nami ceffridni in da sem ne svoj ferlangen odšla.

No, zdaj sem brez dinsta, pa mislim, da dolg' cajta ne bom, ker priden človek — ne da bi se hvalila — zmiraj lahko arbajtat najde, saj imam tud' dobre cajgese. Danes se mi ne bo ajnpren prismočil, pa če b' tud', kdo mi pa kaj more saj imam samo moj eimer, pa nobenemu nisem v strahu.

Kaj pa s Franceljnom, ali še nista bila nie com, bi me Ti, Briv'e, vprašal.

B'la in povedal mi je, zakaj ga nič b'lo k men'. Prvi dan potem, ko so ga gnadjiva frava k' je imel »kee« pred gnadjivo fravo; drug dan je pa v kosarni nekaj naredil, so mu pa dali kosarenarest dva dni. Ker je še nekaj družega našpila, so mu dali špange. koplorji so ga pa tako aufmišal, da so ga cele dve uri po gof gonil' in še zvečer je moral selcerat', ko so b'li že vsi frej, da je revež komaj noge za seboj vlačil. Kako so ljudje brez srea: če nekoliko čez orengo prestopi, ga pa tako močno štrafajo, da so se mi kar solze vlile k' m' je pravil take grozovitost' in Franceljnu frajleh tud' — in da sem mu kar k'pila eno krupelco pira.

No, naj bo pa dost' za en bart.

Pa adijo, kistihont

Vaša

Polonca

v Marperk brez dinsta.

Prorokovanje.

Preteklo nedeljo sem bil z neko Nemko skupaj; med drugim je dejala: »Ich glaub, über zehn Jahre wird in Laibach alles deutsch werden!« (mislim, da bo čez deset v Ljubljani vse nemško!)

Jaz nato: »Ich glaub' aber nicht!« (Jaz mislim, da ne!) Presneto me je debelo pogledala.

Smuk čez vrh.

Teško delo.

Micika: Že spiš, Andrejček?

Andr.: Še ne!

Micika: No, kadar zaspiš, pa povej!

Bržanka v narodni obleki.

Lena: Kej imaš kakšnega marožeta (ljuboga) ti?

Mihela: Kaj imam pej; saj me je prav snoči reku, de če pojdem z njim. Jest nisem rekla, da ne; tudi bom faju napravljena: imela bom šolnee ordnirane, hla čee (nogovice) rekamirane, srečiceo na kuleatvez in špice na gorofeljee. Mihee moj poj'd' z menoj, če ne greš tud' k nam ne smeš. (se zavrti).

Lahko si pomaga.

Tonc: Oh, kako mi je dolg čas!

Franc: Dolgčas skupaj zvij, pa nanj sedi, bo pa kratek!

Pogovor med materijo in hčerjo nekje pred veselico.

Mica: Mama! ne grem, in ne grem na oder, če gre tudi tisti štue brusasti!

Špela: Vejš Mica — jutri bom strila rečt tati k' b'jo imejli zbaravajne, da ne greš ne pejt in ne igrat, če bo šla una »causla« prismojena.

Mica: Sej b' b'la tud' sramota zame anu »gospodičnu« jeti z anim takim pustam.

Špela: Ted' predsejdnik b' lahko vejdu, da 'na taka nej za nič. Ma držijo vsi vkup ku vrag. Bog mi grejhe odpusti.

Mica: Vejš, mama. Sem tud' čula praut, da bodo imejle vse pupe take guante kot jaz, nalašč za me dražt. Ma vejš mama, pa nardjeno ne bodo imejle tako kot jaz. Vejš sem vkazala nardit odprto po njedrih, da bom izgledala ven kakor lejšnik z lepine.

Špela: Prav, prav si strila, sej je tudi pa modi taku. Pa tud' nej da b' se glihale z nami k' nejmajo nič, kot cejsto k' ponji gredo.

Mica: Ted' lase si bom tisti dan skraužela in z moko se bom potrosla po obrazi. In pihaleu moram imeti tudi, naj mi jo kupi tisti ki če. Ti al' tata.

Špela: Ti Mica daj se taku našilet v nedejlu, da se bo poznalu čegava si. Pridejo gvišno bagati fantje in učitelji k veselici. Se jim je treba znat prikupit, trejba vejdit, da ti Mica si vžej za uožent. Treba začet gledat. Vejš!

Mica: A — kaj tisto prauš. Vejš mama, tudi so tejte te prismoče od pup da si vkupimo vse jednake trakove. Ma sem jim povedla kar naravnost, da takšnega traka kotoninastga ne denem jaz nase. Še v čizme bi ga ne hotla dent, ker tisti dan bo na meni sama čista žida. Tedaj tudi trak se mora razločiti! Jaz sem več kot druge. Mi smo bogati!

Špela: Saj ga imaš še od lani, nej trejba novega kupovati. Nemam denara navane.

Mica: Se ve da ga imam, in pa še kakšen je. Ves je židan od znotraj in od zunaj. Samo — miši te frderbane miši so ga malo os — pomočile.

Špela: A — tisto nej neč.

Mica: Vejš mama, kaj je rekla tista prismoča proti drugim?

Špela: Kaj, mrzlea jo stresi!

Mica: Je rekla, da nej grem še v šolo od teh vbogih v Trst, pole naj jim komandiram, prej ne.

Špela: Ti grda mršna ti! Jaz ji bom dala uagne, če jo dobim.

Mica: Še drugo mi je zagodla, da me je prav sram.

Špela: Še kaj?

Mica: Da jest bi lahko kaj nabirala in dala za »Cirila«, ki sem bogata. Pa da ne dam nič!

Špela: Ti babna smrdljiva, debela, cuokla, grda, mršna, ki taku zašpatava svojo strnično. Fuj!

Mica: Ted' pravi, da gledam za učitelji. To pa nej rejs. Vejš mama, še obenkrat nisem metala oči na kašnega. Še pogledam jih ne jest. Bužno!

Špela: Ti nagnusa, nagnusna ti! Tega je pej preuč!

Mica: Vej mama, jutre bomo imeli dosti »koscov« je reku tata. Vse društvo. Vejš!

Špela: Škoda da niso upisani vsi vaščanje v društvo. Mica daj dent namočiti ta veliko »barigelco«. Vejš tisto, ki ima mičkeno luknjico za pit.

Nas je več.

Lesnike.

Občuduje se talent, hvali se lepoto, spoštuje se čednost; a ljubi se dobroto.

Spravljeno sovražtvo je slabo zacepljena rana.

Pozabljivost je včasih tudi lepa čednost.

Pamet je edino, kar mnogi zgubijo; brez da bi bili kdaj imeli.

Kdor izda svoje skrivnosti, postane sužnjik družih.

Poslušaj, glej in molči; če hočeš živeti v miru.

Sovražniku, s kojim si se spravil, zapuj toliko, kakor nepoznanemu človeku.

Zagovarjati svojo krivdo, je krivda družih.

Za zidom in za plotom, ne govori skrivnosti.

Preteklost in prihodnost, se nam zdi vedno boljša, kakor sedanost.

Ireos.

Tebi.

Iz očes mi tvojih sije žar kristalni,
Kot sevala z nebes bi ti milota. —
V pogledu samem res krepí lepota
Očaran duh moj ves, le tvoja stalno.

Kot evet rudeči usta nežna, mala
In vonj duhteči ti krasé postavo.
Smehljaje v sreči kedar nagneš glavo
Vzbudiš goreči čut mi roža zala.

Sreč pa skrito v prsih kjer kraljuje,
Ti tam očito hrani božje dare;
Pretvarja duhovito z žarom žare. —
Ljubezni korenito moč mi snuje.

Ko bi imel zakladov teh število
Pri sebi, bi živel kot ptica v gaju;
Bi čuval jih vesel, v skrivnostnem kraju,
Dokler bi ne odvezel jih, v — gomilo.

J. Z. Dévoljub.

••

Prodajalnični napis.

»Trgovina z mešanim blagom, kakor:
kava, sladkor, eikorija, fižol, riž, ješprenček,
soda, milo, mast, maslo itd.«

To mora biti strašna kolobocija!

Vspored slovenskih veselic v Trstu.

1. »Naprej«, godba.
 2. »Venček slov. nar. pesmi«, tamburanje.
 3. Prodajanje razglednic v korist družbe sv. Cirila in Metoda.
 4. »Slovenae i Hrvat«, petje.
 5. Pobiranje doneskov za Preširnov spomenik.
 6. Pride kak berač beračit.
 7. »Hej Slovani«, godba.
 8. Gospod, kupite še eno razglednico!
 9. »Venec hrv. nar. pesmi« tamburanje.
 10. »Kje dom je moj«, godba.
 11. Gospod, glejte še eno razglednico imam!
 12. Navdušeni govor predsednika za »Nar. dom« v Trstu. »Živio«-klic; potem »eks«. — Vsak položi na krožnik obol za »Nar. dom«.
 13. Ples in svobodna zabava.
- Med točkami je jako slaba postrežba. Vino slabo!

P. S. Slavno občinstvo naj blagovoli ploskati na vsake točko, tudi ako se slabo izvaja.

Stk.

Profesor: Ste se dobro pripravil za skušnjo?

Dijak: **Verujem** gospod profesor. (Po dolgem spraševanju).

Profesor: (jezno): Kako se drznete trditi, da ste se pripravil.

Dijak: Oprostite, gosp. profesor, jaz sem samo rekel, da **verujem** da znam, a Vi dobro veste, da samo verovati se pravi nič znati!

Botra pri botri.

(V bržanskem narečju).

Tonea: Dober večer buotra, kej lupeste krempir?

— Dans ni več dobrega Tonea moja, jejs, jejs...

Tonea: Kaj pa je buotra, k se tako kisko držite, -povejte nu!

— Dab' se vam taka zgodila b' se guišnu zjokala. Davi je bil tisti spak od čefutarja (eksekutor) s Kopra pomisl'te.

Tonea: Paj kaj je reku?

— Taku je reku, da gorje nam. Ano uliko, uliko karto je prinesu, ku no ruho, slište buotra.

Tonea: Ste zbrala kar je blo pisano?

— Eh, kaj je blo pisano: da buo nem naredu koneafinestro (rubež) na kravuo. Vso noč sem se jokala Tonea moja.

Tonea: Kaj se jočete, sinoč ste se jokala, zdej se jočete, zmir se jočete, kej bo z vami buotra.

— Eh, ko bi vedla kaj je moj delal z mano — na vse milene viže me je martro: da nisem za nobeno delo, de ne znam neč šenhat, kar šenham, da ni ku za prasce. — Deb Vi vedla, je reku, kako sem dobro jev v Bezevice in v enem kraju in drugem. Pej sem ga prašala Luka, pej kej si jev, kej. — Bulše ko pri tebi doma, se zareži. Sej veste buotra, jest mu napravem kar jemam. Pej kej sme napravla? Pej te prosem pest me na mire amet, kej misliš de je vsak toje voje. Jest sem povlna dima, ti si pouhen vina, sem mu zagodla, pa sem obrnila hrbet.

Buotra pri sodniku.

— Veste buotra, kako sem rekla dol pri rihterju. Vi niste dali vse en bot mene, tudi jest bom dala po malo na bot, po en goldinar na mesec. Kaj se lojite zbrihtani gospod rihter, sem rekla, sej imamo še šišco, in njiyeo. Tudi letos se troštan dvesto brent cimbriv; sumo kar jih je palo po tleh, de bi vidli gospod rihter: vse je gnilo, še za prasce nej. — In moj mož me tudi zmeraj krega, — pa naj bi tudi pomislu, da je on prišel na moje ne jest na njegovo. — Tako vidte buotra sem dala rihterju čez, in zdej se umijen róke.

••

Izvadek iz 'Povževih' pravil.

§. 1. Klub se imenuje »kolesarski klub Povž«, kratica: »Povž« in ima svoj sedež na sedlu, eventualno tudi pod sedlom, v grapah, cestnih jarkih, na travi, v lužah in v gostilnah.

§. 2. Namen društvu je: potiti se, inšpicirati gostilne, razširjati in gojiti praktično »povzenje Povža«, da napravi vsaj 2 km na uro. Dirkanje ni izključeno na slabih cestah. Promotorični komité bo skrbel za to, da se bo slinilo samo 2 km. na uro; ako preostane kaj časa, se bo igralo »batto« — ker za povže ta igra ni prepovedana.

§. 3. Udje so: častni, ustanovni, redni, podporni, cestno-častni in padajoči.

§. 4. Društvu morajo pristopiti možki, ki imajo toliko let, da jim lahko leseni klinček v brkah stoji. Ženske tudi lahko pristopijo, ako se z častno besedo obvežejo.

- 1.) da ne bodo radovedne,
- 2.) da bodo same kolesa pumpale,
- 3.) da se ne bodo jezile, ako bi slučajno same morale voziti.
- 4.) da jih ne bo bolel nikdar želodec.
- 5.) da ne bodo nikdar domov silile,
- 6.) da bodo ostajale ob vsakem izletu, ki ga »Povž« napravi — doma!

§. 5. Častne ude imenuje na vsacega povža predlog general-povž soglasnim ex-om take osebe, ki imajo hiše iz leta 75—85, ter ne morejo voziti niti 2 km na uro.

§. 8. Podporni udje so pa taki, ki se zavežejo, da ne bodo plačevali nič na leto.

§. 9. Cestno-častni udje postanejo pa ti, ktere se na cesti na tla podere.

§. 11. Pristop. Kdor hoče pristopiti Povžu mora se oglasiti pri general-povžu; v seji se potem konstatira, da-li mu stoji leseni klinček v brkah. Pravim povžem se izšla za izkaznico leseni klinček, ki ga morajo vedno seboj imeti.

§. 12. Izstop:

- a) Častni ud izstopi: 1. ako kupi novo hišo, 2. ako zna sliniti več nego dva km. na uro in 3. ako umre
- b) Podporni ud sploh ne more izstopiti, ker ni nikdar društva podpiral.
- c) Redni ud izstopi: 1. ako si brke obrije, 2. ako hišo proda.

§. 13. Pravice povžev: Povži imajo pravice: a) lezti, laziti, povziti, sliniti, piti, potiti se, padati, udeleževati se sploh vseh tekah zabav; b) nositi obleko, in povževo znamenje.

§. 14. Dolžnosti udov. Voznike (parakare) treba spoštovati, ter se jih kolikor mogoče izogibati — to velja tudi za telegrafične štange. — Druge dolžnosti pridejo same ob sebi. —

§. 15. Dolžnosti odbora; General-povž pazi na povže, povž-mehanik krpa mehe, povž-tajnik taji padec. — Drugi odbor-niki slinijo ter imajo paziti samo na vor-nike in telegrafične štange.

§. 18. Društvene uprave in občnega zbora sploh ni.

§. 19. O razdruženju kluba sploh ne more biti govora ker 1. ne obstoji in 2. ker društvo še zdaj ni na čistem, naj bi pisalo: »povž ali polž«!

§. 29. Trobilo »Povža« je »Brivec«.

§. 30. Pravila stopijo v veljavo, kedar jih kdo od »Povžev« prebere.

Kmet pred sodnikom.

Sodnik; Torej vi bodete povedal koliko otrok da imate.

Kmet; Jest n'č jema vse vse žena.

Sodnik; (bolj osorno). Povejte vendar, da bom vedel kaj zapisat.

Kmet; Gnadliv gaspud, ku jih česte pej vam povem. Alston, Nežka je ena, ima enga aizlponerja, en dober človek, sam flike še zmiraj jmejt.

Te druga Urša, mislim, da se bo omožila, prav'jo pej lj'dje, da je tam en oni, pej ga še sam ne poznam. Nazadnje je pej Janes pršu na svet, pej ne vem zakaj; je prav dober fant, samu vejo dober gaspud, preveč zaspán. No zdej pej bojo kontent ker sem še več povedav kuker nueajo.

Sodnik; Za vaše neumnosti bi vas najraje dal v lukno. Z Bogom!

Pepi iz Izole.

Kolesarsko društvo »Povž« ni izdalo tako dolgo svojega imena, ker eni se bili za »Povža« a drugi za »Polža«; slednjič je pa vendar zmagal »Povž«.

Kedor daruje novčič za družbo sv. Cirila in Metoda

pomaga rešiti našo slovensko mladino iz laških in nemških
*** krempelj. ***

Modri oče svojemu sinu.

Milan: Dobro si zapomni moj Saša: tvoj ded je svinje pasel, a naši srbski radikaleci hočejo, da bi jih pasla tudi mi dva. More-li kralj postati svinjski pastir. Znan ti je izgled v sv. pismu o izgubljenem sinu: in ko je z tovariši in ženskami vse zapravlil, je šel na kmete in postal pastir. Da se meni ali tebi kaj takega ne pripeti — sem dal pod ključ vse radikalece. Saša zdaj razumeš Milanovo politiko!

Saša: Da, da ata, kar storite vi, je vse prav storjeno.

Zaljubljena Viktorija in „kapucinar“.

Nekega dne spekla je zaljubljena Viktorija 2 peči prav dobrih okusnih potie, češ da pride »kapucinar« laže k njej.

Res pride kosmač uže isti večer pogledati zaljubljeno pekarico. Našel jo je sedeti na stopnicah, tam kjer hodijo v prvi nastrop. Vidil jo je kako je zaljubljena, namigne ji s prijaznim pogledom, češ zdaj se bo Viktorija gotovo preblížala.

Ali pekarica se je tako hudo zropotala od same ljubezni, se je nesrečni kapucinar tako prestrašil, da jo je kar na enkrat popihal.

Zaljubljena Viktorija se pa žalostna v kamricio zapre ter zapoje:

»Pekla bom kruhek bel
Ponudla bom hlebee cel
Kosmač pa bo težko jel«.

Kmet Špepi na glavarstvu.

Enkrat je šel kmet Špepi k g. glavarju, da se bode posvetoval kako bi se občinska gmajna razdelila. Vzame dežnik, na sredi ga zaveže s staro »špago«, da se ne bode odpiral in hajdi sedaj.

Vedno je mislil po poti kako bo govoril. Prišel je do vrat, odpre jih brez da bi potrkal, misleč saj pri meni doma tudi nobeden ne potrka. Klobuk je imel na glavi in čik v ustih. V sobi bil je sam pisar. Špepi gre moško k njemu misleč, da ima glavarja pred seboj in ga tako nagovori: Ker gnadlov gspud glavar, sm pršu knjem zdej ku mislimo gmajno razprtiti, da bi tudi Vi kej pomagov, ku se nečejo vsi podpisat. Ko je pisar videl kedo stoji

pred njim je obljubil, da mu hoče pomagati kar bode mogel.

V tem trenutku vstopi res glavar in vpraša moža kaj želi. Špepe je mislil, da je kakšen navaden pisač in začne nekako tako: Vem da se tudi ti zastopiš enmalu pr tejh rečejh, vejš kaj sm pršu tla k gospudi Beeirksgaupman, da nam bo gmajno razprtju ja še kej družga pomagav. Glavar, ker je videl kaj za en čuden Špepi žnjim govori, ni bil hud temveč se je še naprej pomenkoval. Nadalje začne Špepe: »Vejš kr se tku rad mejš z mano, pejdi bom dav za eno holbe litro ja eno kratko cigaro ali kakršno boš tu jmet, jen če boš kdej skuzi našo vas šu, pridí tdi kmeni ti bom dav dalmatinca, sej ga zmirej jemam. Ti bom tudi pokazov moje tri kravee, veš ana švarcašta je prov dobra, lejtas je imejla premjo je dubila 3 forente, če jo nuceš tjo rad prodam.

Glavar: Zapomnite se, de s takšnimi bedarijmi in z vašimi kravami nij treba več na glavarstvo hodit, ako pridete še kedaj Vas pustim zapret. Vzemite Vaš dežnik in se precej poberite od tukaj.

Špepi se vstraši da bi mu bil skoraj čik, katerega je še vedno v ustah prežvekoval, vun padel, odide prav žalostno in preklinja: prokleta gospoda da neče nič pomagat, sem mislu pej da bu že danes gmajna raztalana.

Škakadak.

Veselega srea javljamo, v svojem kakor tudi v imenu svojih sorodnic, vsem prijateljem in jednaki sodrgi prekužno, peklensko vest, da je sinoči nedolžnost naše izgledne zeldarske sosestrice a obče spridene slaborodne cinferline

Žefe

odlikane z dolgim jezikom na znorej, po kratkotrajni, ne posebno mučni bolezní, mirno zadremala.

Pogreb je bil ob 11. uri med grodom in bliskom, okolo vodnjaka za hišo.

Vence iz plesnjevih fig se je položil na grob.

Priporočamo mučenico v blagi spomin.

»Punca pa taka!«

Iz znanega kraja 1899. l.

Usmijene sestre
v Zvončkovih ulicah št. 13.

„Poslano“*).

Evo tukaj! Dragi »Brivec« ti izročim v tvoje nikomur prizanesljive roke eno zeló zaraščeno ženico, v službi na Gretti št. 27. Elizabeto Skuk rojeno Trinka iz Loga pri Boven.

Da boš pa znal katero orodje potrebuje nje zlahkno zaraščena fličarska kožica, ti jo nekoliko popišem:

Leta 1894. se je omožila. Za razvajenko ji ni bilo všeč, je hotela biti preveč »komot«: pobrala jo je s šilom in kopitom domov. Doma ji tudi ni ugajal zrak, šla je potem v Solnograd na Tirolsko; tu li tam ni bilo primernege šocelna, brat ji je bil preveč na poti. Hajd zopet v Trst. Ko je prišla sem, aha tukaj pa tukaj »o che bel odor« po — — hlačah.

V kratkem času je imela fanta, seveda ona mu ni povedala, da je omožena.

Ta nje »marožo« jo je hotel čez nekaj časa poročiti, ali ko mu je ona morala povedati, da je že omožena, dobila je od »marožota« palico po hrbtu. Po njem je žalovala nekaj časa, ali ne dolgo, misel jo je zopet navdala, poiskati si zopet hlače ali takrat kalabreške. Res ji je dal »cucak« srečo, dobila je enga maroža od patrije de Rossetti. Ta mazač se je tako zaljubil v njo, da tudi sedaj jo ne pusti, ko mu je povedala, da ni prosta. Seveda tržaška mularija ne gleda na take malenkosti je-li je deklica ali ženica, samo da mu dopade a posebno če ima še kako — stotejko.

Sedaj pa kakor se čuje, začela je tarnati kako in kaj bi storila. Neka žena ji je svetovala, da naj ga pusti. »Kako ga pustiti, ko se je zarotil da me vstrelj«. (Dobro, dobro le tako naprej, lepa prihodnost ji kaže).

Kaj misliš dragi »Brivec« bi veljalo to svetnico briti in osnažiti? Jaz bi rekel da ne, preveč truda, in tudi škoda orodja mazati. Njen soprog je rekel, da bi blo najbolje jo položiti na stol in ji odšteti 25 gorkih.

K koncu mojga prevdarka, še najbolj pametno bode pustiti jo na miru, ne tepsti in ne briti, saj bo dobrega briveca imela, sorodnika kalabrežev. Falot tržaški jo bode bril sedaj ko gresta na tržaško vero skupaj stanovat.

Mepoznaš?

••

Vabilo na veliko tombolo s kukanjo in velikanskim smehom za vse ustanove združen s krasno veselico, katero prirodi »Lipa« v Bazovici na Urbančičevem dvorišču v nedeljo 6. avgusta ob 4. pop.

* Uredništvo je odgovorno le v kolikor mu zakon veleva.

Dopisi.

Iz Brezovške fare. (Zvršetek). Tüd pravi lažnjivi »klūkee dopisnik«, da je teško izmakniti erkovnika; vsaj ga ni! Treba, treba ga je prej zvaliti!!! Nu Juože Kuetěž, vidiš taku je!

De je č. gospod duhovnik zadovoljen take mešjance, nu Jūože tisti ta nej ta prava, č. duhovnik je že večkrat omenil u cerkvi jn tūdi vazvon, de taku nej nič — vredno.

Lažnjivi »klūkee dopisnik« vat miežnarja pravi, da me ne praša, sej ga nej kukr hlape, ma prašamuo ben mi drugi vat čí ki jie, jn kašne kandavite jie pokazov tiebi jn tūt drūjem farnim »vatburnikom!»

Kar jie pej tiste afere svetnikom buoš tūdi lhku zvedu, kakšne veliče »d' brutte« je jimela mūha, al pej kašne »dobrote« je jemu gaspud Dgan jn šie kašn drugi. Dgani jie dav »svetnik« 1000 dūnajšćih svetniku pa ada gudinar. To je dobrotá!! In mūhi? Tu nie transigirat, tu pieče!

Zdej jie treba de veš vat čí suo bli zadnji miežnarji doma. Vakuli lejta 1700 suo prbežali al prvandrati z Bavarskega v Austrijo, jn ta prvi jie biv v Prestranku za štalirja. Vat tam pej je pršu v Brezovsko faruo kukr šuštar, jn naši pošteni predniči suo ga »zvalili« za miežnarja. In zdej ku je pa mro ta rud, misli Karantan jn dr. Kuntara »et consortes«, pastavlat lantine jn drat s sarabuota vale na Prusku de »njem« Bizmark puoslov kakšnega drzūga »tajč majstra« za miežnarja. Ma dr. Karantan buo ukazov tolku kukr bržan!

»Klūkee dopisnik« pravi, da so obljubil muhi, ma kaj nie znaš Ti Juože tistga pregavnora ku pravi: vablūba douh dela, jn kđur laže ta tūdi — krade.

Še anuo za pazdrav jn za slavu, povej ti Karantani taku: da mūha jie vre zganila njegovmū vačeti, ma, da nej glieda, de niebi tūdi — njemū!

Blaž Udriga.

Zidanimost dne 6. julija. Ne vem, kako da se je v najnovjšem času pri naših ljubih sosedih onostran Save take undamačil ta nedolžni »No, vidjo frava«. Pa naj bo temu že kakor hoče, ne maram dotičnikov radi tega pošiljati v Vašo svetovnoznano brivnico, ker, kakor sem rekel, je ta ljubeznjivi »No, vidjo frava«, sam na sebi nedolžen, akoravno po nemškutariji diši. To si prihranim za drugi pot. Danes pa nekaj družega. Za »štefan«

vina stavim, ljubi Brivec, da pod Tvojim ostrim orodjem še nisi imel take kosmatinke kakoršne bi ti jo jaz izročil. Pa ker se vsa stvar zavoljo svoje grdobe ne sme in ne more popisati. Te le pozivljem, da se pripelješ s prvim vlakom na Zidanmost ter tu obriješ rahločutno—nedolžno—zvesto ptičico-polovičico. —

Mislím, dragi Brivec, da me razumeš. Ne pozabi seboj prínesti več fino nabrušenih britev. Kavka je že vsa zaraščena, mnogoletne kocine se je drže. Pred vsem pa ne pozabi dolže »drete« ali pa močne »žabee«, ker konečno znaš tudi to potrebatí. Pridi osebno sam, da naši ljudje vidijo tako slavnega moža s tako majestetično brado, kakor si bil kontrafirán na prvi strani lista. Če se ti operacija dobro posreči, izročim ti takoj še nekaj tacih kosmatin. »No vidjo«.

Iz Gorice. Dobro veš gosp. Brivec kakšne kosmatine (brez moštac) imamo v Gorici. Posebno pa ta rudeči kosmatine v Sv. Križu na Vipavskem je velik junak. Kadar pride on na sejo in volitev »Sloge« se vse trese pred njim. Ubogi krčmar je moral dvorano podpreti z dvema poslancema, da se ni porušila od sile. Oni odbornik iz Križa in krčmar sta imela tudi že pripravljene leskove obroče, da povežeta nekateré odbornike in namestnike »Sloge«: Tudi veré vode je bil pripravljen za ohladiti vroče glave, ki so tako kričale. Težko pa da so bili polni same vode ampak ipavea in brica: zato jim je predel jezik kot golobradkam. Drugič hočemo voliti same omožene, ker zdej so same lejdeh to pa ni prav.

Drugič kaj več.

Iz Gorice. Lažnjivi so ljubljanski rešetarji, ki pišejo, da se je zjasnilo na Goriškem. Ali to ni mogoče, ker so se pregloboko v rešetó zamotali, da ne vodo več kako bi ven izlezli. Kako se je zjasnilo, ko vsaki dan pada dež in treska, grmi in burja piha od Vipavskega križa, ker ne more gosp. Medvešček vsako uro capetati v Gorico, da bi kaj spregovoril. Ta teden je že devetkrat telefoniral in petkrat telegrafiral v novo Gorico, da on nemara biti urednik, ker ima premalo plače. Počakal naj bi, da stopijo slovenski poslanci v dež. zbor. Pajer je že peljal kaso v dež. hišo, tam bo delil darila.

Le urno gospodje Medveščiki, da ne zamudite.

Pošten goriški razsajač.

Cenjeni naročniki!

Brivčeva kasa je prazna. Kedo je pa temu vzrok? Nihče drugi, kakor cni cenjeni gospodje, ki ne pomislijo, da Brivec ne živi samo od božje besede, ampak, da tudi on potrebuje kruha, kakor vsi pozemeljski ljudje. Torej, ali pošljite naročnino ali odpovejte list, drugače prodamo britve in škarje.

Upravništvo.

„Svoji k Svojim!“

Ker me obrekavajo, dam sem z novim častnim poslom, kot upraviteljica „tajčarjev“ preobložene in bodem znano tandlarijo „s pisanimi cunjicami in flikcami“ opustila; naznanjam, da je to gola izmišljaja ter bom še za naprej

„Tandlerca“

po vseh kotičkih.

Prodajalnica jestvin v Barkovljah!

V moji prodajalnici dobi se vsake vrste jedil za naše gospodinjce. V zalogni imam: **sladkor, kavo, riž in fino olje** po **28, 32, 36 nov.**; kakor tudi druga zega blaga na izbero. Vse blago zdravo, dobro in po ceni.

Priporočujem se našim barkovljanskim, kontoveljskim in drugim družinam.

Udani

Ivan Čergol
trgovec.

GOSTILNA

v ulica Conti
(za Holtom).

Javljam slav. občinstvu, da v moji gostilni dobi vsak mojih gostov dobro črno istrsko in dalmatinsko, belo vipavsko vino.

Točim tudi vedno sveže Dreherjevo pivo v sodčkih in buteljkah.

Lačni želodec dobi v kuhinji potrebna jedila. — Iman tudi prostor za kegljanje.

Priporoča se udani

Mihovil Ribarić.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom, edini in prvi sovenski denarni zavod v Trstu

Ulica S. Francesco št. 2.

sprejema hranilne vloge in obrestuje 4%. Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelj. Obresti se vsako leto kapitalu dripisujejo, da teko obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prinese knjžice.

Vloženega je bilo leta	1892 gl.	17.663.76
"	1893 "	38.245.13
"	1894 "	49.741.66
"	1895 "	88.644.52
"	1896 "	125.448.27
"	1897 "	164.907.79
"	1898 "	261.424.45

Skupni promet od 1892-1898 gl. 3.212.095 10

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji 6krat prej kakor pri drugih hranilnicah.

Edino pravi

Paglianov sirup

— kri očiščajoč. —

Ni jeden tolikih posnemalcev in ponarejevalcev Paglianovega sirupa, se ni nikdar upal tajiti, da iznajditelj istega ne bi bil prof. Girolamo Pagliano — ustanovitelj tvrčke v Florencij, že leta 1838 — katera sama poseduje izvorni proces tega izdelka, kateri je prešel po postavnem pravu dedinstva, in je samo ona v položaju ponuditi, kakov tudi ponuja deset tisoč lir vsakemu bi zamogel protestirati proti temu pravu in dokazati nasprotno.

To naj zadostuje, da bodo odjemalci smatrali nespristen vsak drugi, ki ne bi prišel iz edine fabrike prof. Girolamo Pagliano iz Florencije ulica Pandolfini 18. Lastna hiša. Tudi naj se pazi, da vsaka steklenica ali škatijica mora imeti od fabrike depozitirav pečat, ki ima obris v modri barvi privlečen z črnim zategnenim podpisom.

Girolamo Pagliano
Schutzma. ka.

Vsi drugi pečati so ponarejeni.

Usojam si slav. občinstvu naznaniti, da prevzamen in izvršujem točno naročila na

kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese,
sadje, ribe, vina itd.

Pošiljatve v omotih po 5 kg. oddajam po pošti, one od 30 kg. naprej pa po železnici s povzajem.

Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebuo p. n. gg. hrčmarjem, drežinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali želé o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr. **morske ribe, in rake, sveže sadje, fino olje, itd.**

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.

Cenike dopošljem radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamoren dajati blagó po tako nizkih kupih, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem

ERNEST PEGAN

Trst, ulica S. Francesco št. 6.

Nikaka skrivnost

Nikaka skrivnost

ni več napravljati si vsakdo doma brez vsake priprave in težave izborne likerje (tudi za prodajo), ki stanejo pod polovico cene in sicer se napravijo s pomočjo najboljših ekstratov.

Ekstrakt za napraviti:

5 lit.	Ruskega pelinovca	stane samo	90 kr.
"	Ruma	"	90 "
"	Konjaka	"	95 "
"	Slivovke	"	85 "
"	Alaša	"	75 "
"	Očaka	"	95 "

Franko pošta naročevalca.

Ekstrakte razpošiljam samo proti predplačilu. Zneski se mi dopošljejo tudi lahko v poštnih znamkah ob enem z naročilom. Vsakokrat pridenem navodilo, kako se napravi dotični liker.

Josip Štoka. — Trst.

Nikaka skrivnost

EDINO PRAVI PAGLIANOV SIRUP

ki čisti kri

OPOMIN v interesu lastnega zdravlja.

Pravi Pagliano sirup, ki čisti kri, je edino oni iznajden po prof. **Girolamo Pagliano iz Florencije** (ne od Ernesta ali drugih Paglianov. Ernest Pagliano iz Napolja skuša **držnostjo slopariti občinstvo**, češ da je njega sirup pravi. Ali to ri res. Da je Ernestov sirup res njegov to ne tajimo, ali da ni od iznajditelja to trdimo.

Tvrdo **Girolamo Pagliano v Florencij**, ponudi **10 tisoč lir** vsakemu, ki bi upal dokazati nasprotno, kar pa **Ernest** nemore.

Opozarjamo Vas na edino **trdko Girolama Pagliana v Florencij, Via Pandolfini 18.** Vsaka steklenica ali škatlica nosi položeno marko: — **na svitlo modrem polju — črno in raztegnjeno trdko Girolamo Pagliano.** (To je glavni znak.) **Zdaj ste razumeli.**

Domača krojačnica

TRST

ulica S. Maurizio št. 11, II. nadstr.

Podpisani javi slav. občinstvu, da kroji obleke in perilo za gospode po najnovejšem kroju in za vse letne čase po jako primerni ceni. Delo solidno. Na povabilo pride tudi na dom jemati mero in naročila.

Priporočuje se Tržaškim in zunanjim Slovincem udani

Josip Vičič

krojaški mojster.

Domača slovenska gostilna
FRAN VALETIČ
v ulici Solitario št. 12.

toči dobro, črno in belo

vipavsko, istrsko

in okoličansko vino

Daja se tudi vino na debelo krčmarjem in družinam po znižani ceni. — **Kuhinja je preskrbljena z vsem potrebščinami.**

Postrežba točna. — **Cena primerna.**

Za mnogobrojni obisk se priporoča udani **Fran Valetič, krčmar.**

Leta 1881. v Gorici ustanovljenja trdko

E. RIESSNER, v nunski ulici 3,
(nasproti nunski cerkvi).

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svoje lastno izdelovalnico umetnih cvetlic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščene sveče itd. vse po zmerni ceni.

Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo tiskarno črk na perilo.

„SLOVENKA“

Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu dvakrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vsako leto velja 6 kron. Naslov: **Upravništvo „Slovenke“ — Trst.**

Pri moj trdko
Schivitz & Comp. v Trstu

se dobivajo stroj vsake vrste in potreščine k istim. Sesalke in brizgalke vsake vrste. Cevi in kovin, kavčuka in platna. Medeni in broneni ventili, pipe itd. Orodje za obrtništvo in kmetijstvo. Vse iz prvih tu- in inozemskih tovarov. Nove posode „Emeri“ in škropilnice proti peronospori svojega izdelka in druge.

Garantiram dobrote vsega blaga.

Cene nizke.

Velika zaloga v ulici Zonta šte. 5.

MAT. ŽIVIC, inženir.

Izdelujem tudi načrte za napravo novih tovarov, plinov, vodovodov, cest itd. Moja trdko prevzame tudi izvrševanje istih del.

Franjo Fojkar, posestnik v Stari Loki pri Skofji Loki št. 19. (Gorenjsko).

Prodaja na drobno in debelo najbolj fino naravno sadjevo **žganje**, dober okusen **brinjevec** kuhan iz najboljših brinjevih jagod. Pijača je zdrava in krepilna za moške želodce. Oddaje prekupovalcem in družinam po najnižji ceni

Obilo naročbe prosi gornji.

Slovenska gostilna

„PRI PETELINU“

v Trstu

sprejme vsakega lačnega in utrujenega gosta ter ga pogosti z jedjo in pijačo, da bude zadovoljen.

Gospodar gostilne

ANTON VODOPIVEC

je preskrbel svojim gostom hladnega, vedno svežega piva, vina belega in črnega vipavskega in butiljkom. Prijazna gospodinja pa Vas postreže z tečnim zajuterkom, kosilom, večerjo.

Da bolje ustrežem svojim cenj. gostom, posebno pa trudnemu popotniku, napravil sem tudi spalnice zmehkimi in čednimi peteljami, katere oddajam svojim gostom v prenočišče. — **Cena je zmerna.**

Vse prav čedno zdravo in ceno.

Popotnik, ko prideš v Trst, ozri se na krasno tablo:

„PRI PETELINU“
Ulica Ghega šte. 7.

Prodajalnica jestvin
Vekoslav Pečenko
ulica Commerciale 11.

Naše slovenske gospodinje, hišne in druge, katere stanujejo v bližini moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvino za katero si boji družino: **kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.**

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Kedor pride enkrat se vrne.

Z obilni obisk se priporoča

udani

Vekoslav Pečenko,
trgovec.

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno **pekarijo**. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: **prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo** s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se **vseh vrst moke** — domače pečivo — **sladkarije in pristno domače maslo**. — Sprejema v peko domači kruh; vse po **nizkih cenah**. Pekarija je v

ulici Stadion št. 20.

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer. Priporoča se udani

Jakob Perhave,
lastnik.

